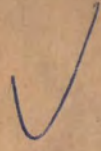

3. - 210/4.
537.

PIŚNI,

DUMKI i SZUMKI

RUŚKOHO NARODA

na

Podoli, Ukraini i w Małorossyj.

Spysani i perełożeny pid muzyku

ANT. KOCUPIŃSKOM.

Persza Sotnia.

Cina za cału Sotniu dla samoho Spiwu :

Sr. Rbl. 2. 50 kop.
2 Thlr. 25 Sgr.

Перевірено в 1969

2,50

Własnost' Wydawci.

W Kijwi i Kamińci pod. u A. Kocipińskoho.

W Lipski, w Komissyj u Fryd. Hofmeistra.

ПЕРЕВІРЕНО 2008

PIŚMI

DCMIA I SZUMKI

RUŠKORO NARODA

Peczatat' pozwolajetsia

z tym, czto by po otpeczatani j predstavleno bylo w Censurnyj Komitet
uzakonnenno je czy sło ekzemplarow. Kijew. 1861. g. Nojabra 17dnia.

Censor O. Nowicki.

ANT. KOCPIŃSKOM.

Łożna szona.

Łożna szona.

Łożna szona.

Łożna szona.

Łożna szona.

Łożna szona.

SPYŚ.

CZETWERTYJ DESIATOK.

- No. 1. Czy ja w łuzi ne kałyna buła? Dumka z Ukrainy, z pid Machniwky.
- „ 2. Oj! Czumacze, Czumacze! żyt'tia twoje sobacze. Piśnia Czumačka z pid Brusilowa.
- „ 3. Oj! koniu mój, koniu woroneńkij. Piśnia Hulačka z pid Ekaterynosławi.
- „ 4. Didu, didu! ta, w łuł po kałynu! Piśnia kocačka, z pid Konstantynohrada.
- „ 5. Horeż meni, hore, neszczalywa dofe. Dumka z Podola, z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.
- „ 6. Posijałam jaru rutu meży berehamy. Dumka z Ukrainy, z pid Machniwky.
- „ 7. Posijałam jaru rutu meży berehamy. Dumka z Podola.
- „ 8. Kukała Zuzula od kałynoczky. Piśnia z Ukrainy.
- „ 9. A ja tebe proszu myła, szczo byś mene ty lubyła. Dwojnaja Piśnia z Podola.
- „ 10^a Żuryła sia Popadia swojeju bidoju. Piśnia z pid Kremńeezuha.
- „ 10^b Za żuryłaś' Popadia swojeju bido u. Piśnia z Ukrainy.

No. 1.

„Czy ja w łuzi ne kałyna buła?“

Dumka z Ukrainy

(z pid Machniwky.)

Hołos spiwała W. Jaźwińska.

Spysań i perełożyń pid muzyku A. Kocypiński.

Hołos. *Andantino.*

Czy ja w łuzi ne ka - ly - na bu - ła?

Czy ja w łuzi ne czer - wo - na bu - ła? Wzia - ły me - ne,

po - ła - ma - ły i w pu - cze - czki po - wia - za - ły;

Tempo 1mo. *ritard.*

ta - ka do - la mo - ja! hir - ka do - la mo - ja!..

Czy ja w poli ne pszenicia buła?

Czy ja w poli ne hustaja buła?

Wziały mene, ta-j pożały,

I w snipoczky powiazały;

Taka dola moja!

Hirka dola moja!...

Czy ja w stepu ne trawycia buła?

Czy ja w stepu ne zelena buła?

Wziały mene pokosyły,

I w kopyci położyły;

Taka dola moja!

Hirka dola moja!...

Czy ja w bał'ka ne dytyna buła?

Czy ja w bał'ka ne kochana buła?

Wziały mene powińczały,

I świt myni zawiazały;...

Taka dola moja!

Hirka dola moja!...

Czy ne buło riczeńky utopyt'sia myni?

Czy ne buło kraszczoho ulubyt'sia myni?

Buły riczky, — pozszychały;

Buły kraszczy, — powmirały;

Taka dola moja!

Hirka dola moja!...

No. 1.

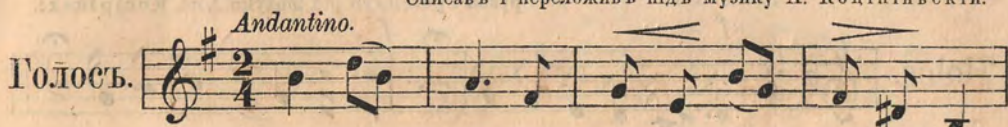
„Чи я въ лузі не калина була?“

Думка зъ України

(зъ підъ Махнівки.)

Голосъ співала В. Язвїнська.

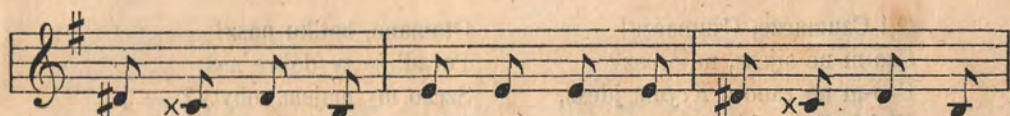
Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Чи я въ лузі не ка-ли - на бу-ла?

Чи я въ лузі не чер-во - на бу-ла? Взя-ли ме - не

по - ла - ма - ли і въ пу - че - чкі по - вя - за - ли;..

та - ка до - ля мо - я! гір - ка до - ля мо - я!..

Чи я въ полі не пшениця була?

Чи я въ полі не густая була?

Взяли мене, та-й пожали,

І въ сніпочки повязали;

Така доля моя!

Гірка доля моя!...

Чи я въ степу не травиця була?

Чи я въ степу не зелена була?

Взяли мене покосили,

І въ копиці положили;

Така доля моя!

Гірка доля моя!...

Чи я въ батька не дитина була?

Чи я въ батька не кохана була?

Взяли мині повинчали,

І світъ мене завязали;...

Така доля моя!

Гірка доля моя!...

Чи не було річеньки утопиться мині?

Чи не було кращого улюбиться мині?

Були річки, — позсихали;

Були краці, — повмирали;

Така доля моя!

Гірка доля моя!

No. 2.

„Oj! Czumacze, Czumacze!“

Piśnia Czumačka

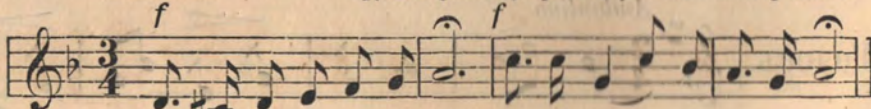
(z pid Brusylowa.)

Hołos spiwau Jul. Czajkowski.

Moderato.

Spysau i perełožyŭ pid muzyku Ant. Kocipiński.

Hołos.

Oj! Czumacze, Czuma - cze! Oj! Czu - ma - cze, Czuma - cze!

più lento.

žyt'tja two - je so - ba - cze . . . , žyt'-tja two - je so - ba - cze!

Oj! Czumacze, Czumacze!
 Czo-m ne sijesz, ne oresz?
 Czo-m ne rano z Krymu jdesz,
 Wsich Czumakiw ne wedesz? . . .

Oj! ja siju i oru, —
 Oj! ja siju i oru, —
 Oj! ja rano z Krymu jdu,
 Wsich Czumakiw ja wedu!

Tilko ne ma jidnoho,
 Brata moho ridnioho;
 Win ostausia u Krymu,
 Braty soli na wahu. —

Zrobyła sia pryczyna,
 Sil hołowku prybyła;
 Szukaŭ joho, ne najszou,
 Zabraŭ woły, ta-j piszou! . .

Otamane, bat'ku nasz!
 Porad' že ty dobre nas;
 Szczo my majem robyty? —
 Niczym koni kormyty! —

Kosit chłopci łobodu,
 Prywykajte na bidu;
 Kosit chłopci otawu,
 Pasit koni na sławu! . .

Kosit chłopci mitlyciu,
 Nakrywajte pszenyciu;
 Kosit chłopci osoku,
 Pasit koni do smaku! . . .

Kosit chłopci ta owes,
 Ta pojdemo u Ades;
 A w Adesach ridna mat',
 Ne daś' že nam zahybat'! . . .

No. 2.

„Ой! Чумаче, Чумаче!“

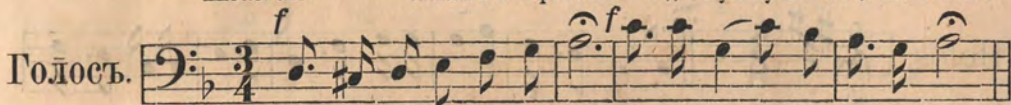
Пісня Чумацька

(зъ підъ Брусілова.)

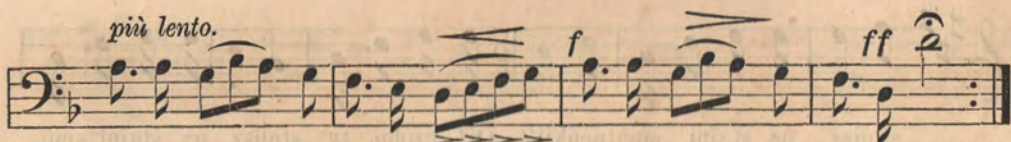
Голосъ співавъ Ю. Чайковскій.

Moderato.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінскій.

Ой! Чу-ма-че, Чу-ма-че! Ой! Чу-ма - че! Чу-ма-че!

жиль-тя тво - е со-ба-че..., жиль-тя тво - е со-ба-че!

Ой! Чумаче, Чумаче!

Чо-мъ не сієшь, не орєшь?

Чо-мъ не рано съ Криму йдєшь,

Всіхъ Чумаківъ не ведєшь?

Ой! я сію і ору, —

Ой! я сію і ору, —

Ой! я рано съ Криму йду,

Всіхъ Чумаківъ я веду!

Тілко не ма ідного,

Брата мого рідного;

Вінъ zostався у Криму,

Брати солі на вагу. —

Зробила ся причина,

Сіль голівку прибила;

Шукавъ ёго, не найшовъ,

Забравъ воли, та-й пішовъ!..

„Отамане, батьку нашъ! —

Порадь же ти добре насъ;

Що ми маємъ робити? —

Нічимъ коні кормити! —

— Косить хлѡпці лѡбоду,

Привикайте на бїду;

Косить хлѡпці отаву,

Пасить коні на славу!..

Косить хлѡпці мїтлицю;

Накривайте пшеницю;

Косить хлѡпці осоку,

Пасить коні до смаку!..

Косить хлѡпці, та овєсь,

Та поїдемо у Адєсь;

А въ Адєсахъ рїдна мать

Не дасть же намъ загигать!...

No. 3.

„Oj! koniu mij! koniu woroneńkij.“

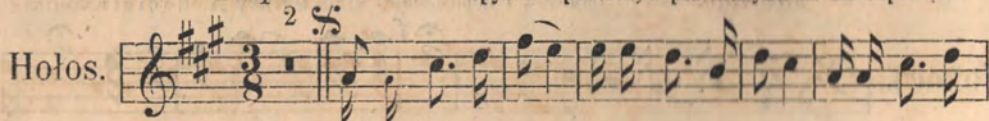
Piśnia Hulacka

(z pid Ekaterinosława.)

Hołos spiwaŭ Torbanista.

Tempo Mazurka.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Oj! koniu mi-j! koniu wo-ro-neńkij! Oj! czoho ty

stojisz na stajni smutneńkij? Oj! czoho ty stojisz na stajni smu-

tneń-kij? Oj! ko-niu mi-j! ko-niu wo-ro-neń-kij!

— Toho ja smutneńkij, szczo ty mołodeńkij,

Szczo ty rano wstawajesz, mene napowajesz;

Mene napowajesz, woźmesz osiđłajesz,

Kudy pohłanesz, tudy pohaniajesz.

Nihde toho szynku, nihde ne mynajesz,

Mene woronoho k-stópu prypynajesz;

Ja syruju zemlu po pojas wyb'ju,

Doky tebe pane, z toho szynku wyzwu.

Oj daj myni sina, po sami kolina;

Oj daj myni wody, po sami powody;

Oj daj myni mocy, *) po karyji oczi —

Tohdi hulaj pane, do samoji piŭnoczi! —

Podobny słowa w Zborniku Żegota Pauli.
Cz. II. Str. 81.

*) Moczy, znaczy mocy, syły.

Перша Сотня.

Четверти Десятокъ.

No. 3.

„Ой! коню мій! коню вороненькій!“

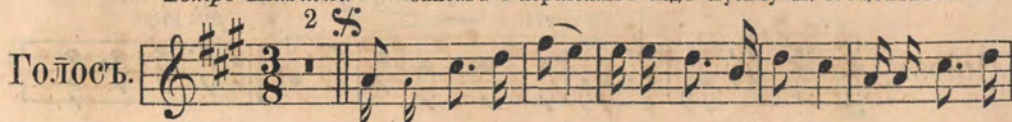
Пісня Гуляцька

(зъ підь Екатеринослава.)

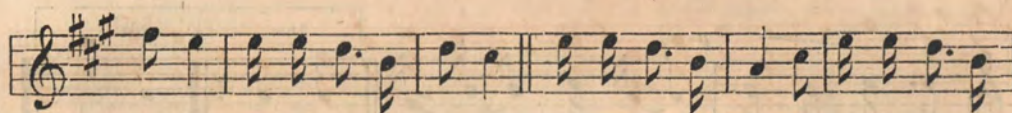
Голосъ співавъ Торбаніста.

Темпо Mazurka.

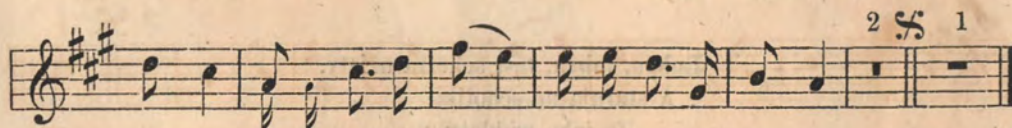
Списавъ і переложивъ підь музику А. Коціпінській.

Ой! ко-ню мій! Коню вороненькій! Ой! чо-го ти

стойишь на стайні смутненькій? Ой! чо-го ти стойишь на стайні сму-

тнень-кій? Ой! ко-ню мі-й! ко-ню во-ро-нень-кій!

— Того я смутненькій, що ти молоденькій,
Що ти рано вставаешъ, мене наповашъ,
Мене наповашъ, возьмешъ осідлаешъ,
Куди поглянешъ, туди поганяешъ.

Нігде того шинку, нігде не минаешъ,
Мене вороного къ-стовпу припинаешъ;
Я сирую землю по поясъ вибью,
Доки тебе пане, зъ того шинку визву.

Ой дай міні сіна, по самі коліна;
Ой дай міні води, по самі поводи;
Ой дай міні мочи, *) по карі очі —
Тогді гуляй пане, до самої півночі! —

Подобні слова въ Зборніку Жегота Паулі.
Ч. II. Стр. 81.

*) Мочи, означає: силі.

No. 4.

„Didu, didu, ta, w łuh po kałynu!“

Pisnia Kozacka

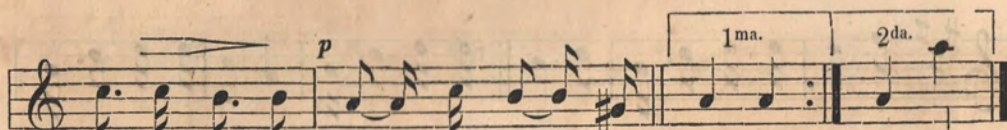
(z pid Konstantynohrada.)

Hołos spiwaŭ Hryh. Iw. Popow.

Moderato. Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocypiŭski.
rit. *f* *piu vivo.*

Hołos.

Di-du! di-du! ta w łuh po ka-ly- nu! Lubyŭ kozak

p

diw - czy - noŭ - ku jak ma - ty de - ty - nu. ty - nu.

Lubyŭ, lubyŭ, ta-j schotiŭ uziaty,

|: A staraja ne schotiła

Za joho widdaty. :|

Staryj schotiŭ, stara ne schotiła;

|: Staryj staru ta kułakom —

Stara-j połetiła. :|

Ot tak tobi, wraża baba, szczo-b ne workotiła;

|: A szczo-b moju hołowoŭku

Ta-j ne stukotiła. :|

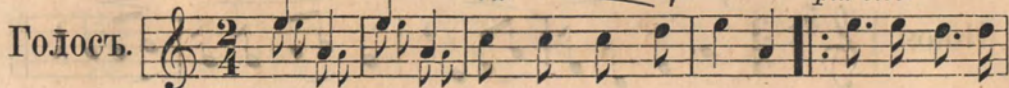
No. 4.

„Діду! діду! та, вѣ лугъ по калину!“

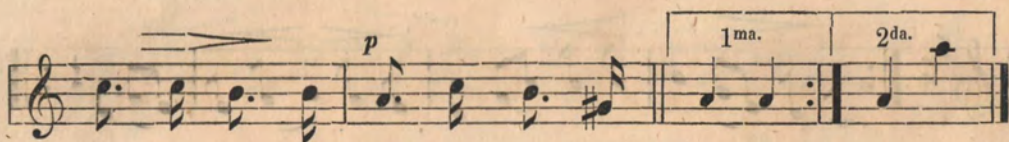
Пісня Козацька

(зъ підъ Константинограда.)

Голосъ співавъ Григорій Іван. Поповъ.

*Moderato.*Списавъ і переіоживъ підъ музику А. Коціпінскій.
rit. *f* *più vivo.*

Ді-ду! ді-ду! та, вѣлугъ по-ка-ли-ну! Любивъ козакъ

дів - чи - нонь - ку якъ ма - ти ди - ти - ну. ти - ну.

Любивъ, любивъ, та-й схотівъ узяти,
: А старая не схотіла
За ёго віддати. :|

Старий схотівъ, стара не схотіла;
: Старий стару та кулакомъ —
Стара-й полетіла. :|

Отъ такъ тобі, вража баба, щобъ не воркотіла;
: А що-бъ мою голівоньку
Та-й не стукотіла. :|

No. 5.

„Hore-ż meni, hore!“

Dumka z Podola

(z pid Ciłkiweć nad Smotryczom.)

Hołos spiwau M. Czaczkowski.

Andante.

Spysau i perełožyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Ho-reż me-ni, ho-re! ne-szcza-sły-wa do-łe;

wy o-ra-ła bidna wdo-wa myślón-ka - my po-łe.

Czornymy oczyma, ta-j zawołoczyła,
 |: Drybneńkimy ślozońkamy wse pole zrosyła.:

Wrodyło sia żyto, trawa zełenaja;
 |: Czy to, Boże, twoja wola szczo ja neszczasnaja?:

Szczo-ż ja tomu wynna, szczo ja wrodyłasia;
 |: Czy mia nebo pokarało, szczo ja wlubyłasia?:

Płaczu-ż, bo ja płaczu, płaczu w deń i w noczi,
 |: Wypłakałam w zły nedoli, swoji czorni occhi.:

Płaczu-ż, bo ja płaczu, szczo deń, szczo hodyna;
 |: Koho-ż bo ja wirne lublu, toho tutky nyma.:

Idy sobi, dołe, — idy, widczepysia,
 |: A za mnoju syrotoju, ta-j ne wołoczysia.:

Chocz ja sobi pidu, chocz ja utoplusia,
 |: Jak ty pryjdziesz wodu braty, taki uczeplusia.:

No. 5.

„Горе-жъ мені, горе!“

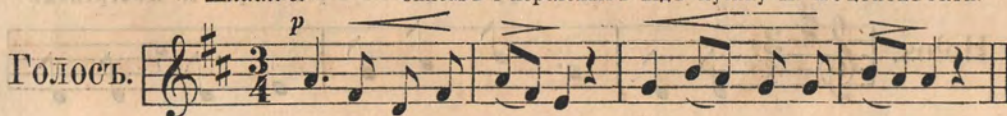
Думка зъ Подоля

(зъ підъ Цілківецъ надъ Смотричомъ.)

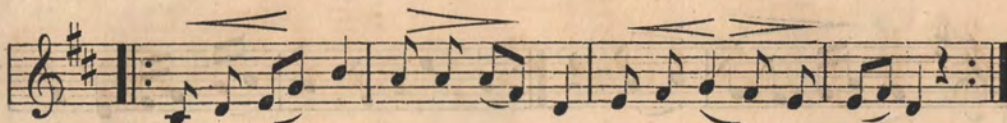
Голосъ співавъ М. Чачковскій.

Andante.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінскій.

Горежъ ме-ні, го-ре! не-ща-сли-ва до-ле;

ви-о-ра-ла бі-дна вдо-ва мислѣнка - ми по-ле.

Чорними очима та-й заволючила,
 : Дрибненькіми слѣзоньками все поле зросила. :

Вродило ся жито, трава зелена,
 : Чи то, Боже, твоя воля що я нещасная? :

Що-жъ я тому винна, що я вродилася;
 : Чи ма небо покарало, що я влюбилася? :

Плачу-жъ, бо я плачу, плачу въ день і въ ночі,
 : Виплакаламъ въ злий недолі, свої чорні очі. :

Плачу-жъ, бо я плачу, що день, що година,
 : Кого-жъ бо я вірне люблю, того тутки нема! :

Іди собі, доле, — іди, відчепися,
 : А за мною сиротою, та-й не волючися. :

Хочъ я собі піду, хочъ я утоплюся,
 : Якъ ти прийдешъ воду брати, такі уцеплюся. :

No. 6.

„Posijałam jaru rutu.“

Dumka z Ukrainy

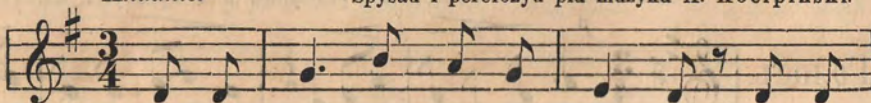
(z pid Machniwky.)

Hołos spiwala W. Jaźwińska.

Andante.

Spysań i perełożyń pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Po - si - ja - łam ja - ru ru - tu me - ży
 По - ці - я - ламъ я - ру ру - ту ме - жи

be - - re - hamy. Oj! jak tia-żko me - ni ży - ty
 бе - - ре - гами. Ой! якъ тя-жко ме - ні жити

me - - ży wo - ro - ha - my. ha - my!
 ме - - жи во - ро - га - ми. га - ми!

Szczoz ja maju ta-j bidneńka z nymy uczynyty?

: Kohoz bo ja wirne lublu, z tym ne dajut' żyty. :|

A wże-ż moja ruta kruta bereżeńki pore;

: A wże-ż moji woroženki po pid boki kołe. |:

Oj! piduż ja ruty kruty werchy pozrywaju;

: Worozhenky spaty lazut', ja sy pohulaju. :|

Ne stij myłyż kraj woritec ta idy do chaty,

: Majemo my susidońki, szczo wmijut' brechaty. :|

Kołom, kołom, po nad wodoju, tam steženki wjut'sia,

: Czasom dusza ne wynnaja, ludy nabreszut'sia. :|

Nechaj breszut', nechaj breszut', tak jak rozumijut',

: Pryjde taja hodynońka — wony ponemijut'. :|

Skrypływyji woritońka, — ne možu zaperty,

: Koho lublu, — ne zabudu do samoji smerty. :|

No. 7

Посіяламъ руту круту.

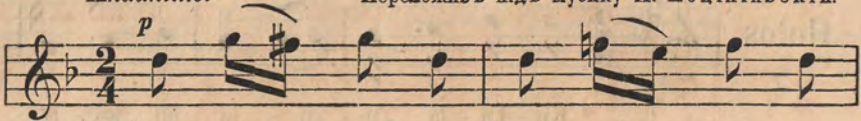
Думка зъ Подоля.

Голосъ зе Зборніку Вацьлава зъ Олеска.

Andantino.

Передоживъ підъ музику А. Коціпінскій.

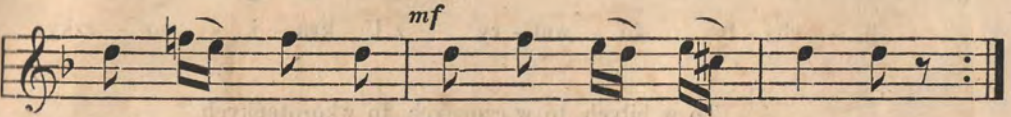
ГОЛОСЪ.

По - сі - - ја - лам ру - ту kru - tu
По - сі - - я - лам ру - ту кру - ту

ме - жу бе - ре - ха - - му; ой! як тја - зко
ме - жи бе - ре - га - - ми; ой! якъ тя - жко

ме - ні жу - ты ме - жу во - ро - ха - му!
ме - ні жи - ти ме - жи во - ро - га - ми.

Що-жъ я маю та-й бідненька зъ ними учинити?
: Кого-жъ бо я вірне люблю, съ тимъ не дають жити. :|

А вже-жъ моя рута крута береженьки поре;
: А вже-жъ мої вороженькі по підъ боки коле. :|

Ой! підужъ я руті круті верхи позриваю;
: Вороженьки спати ляжуть; я си догуляю. :|

Не стій милий край ворітець, та іди до хати,
: Маємо ми сусідонькі, що вміють брехати. :|

Коломъ, коломъ, по надъ водою, тамъ стеженькі вьються;
: Часомъ душа не винная, люди набрешуться. :|

Нехай брешуть, нехай брешуть, такъ якъ розуміють,
: Прийде тая годинонька, вони понеміють. :|

Скрипливий ворітонька, не могу заперти;
: Кого люблю, не забуду до самої смерти. :|

No. 8.

„Kukała Zuzula od kałynoczky.“

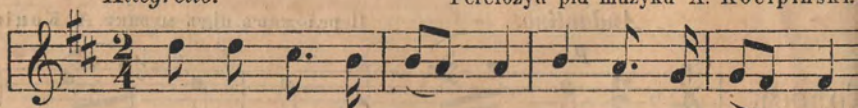
Piśnia z Ukrainy.

Hołos z Rukopysi M. Wyhornińkoho.

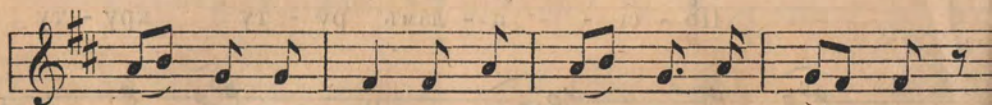
Allegretto.

Perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Ku - ka - ła Zu - zu - ła od ka - ły - no - czky

ji - cha - ły żo - wni - ry z U - kra - i - no - czky;

ji - cha - ły żo - wni - ry z U - kra - i - no - czky.

To w biłych, to w czornych, to wkoroteńkych,
 : A to wse na koniach na woroneńkych. :

W nedilu rano, stało świtaty,
 : Stały sia żowniry kwartyruwaty. :

Hospodar z chaty, żownir do chaty,
 : Staŭ żownir hosposiu rewidowaty. :

Czo-m w tebe, hosposiu, usta sołodki?
 : „To wid medoczku, mij żowniroczku.“ :

Czo-m w tebe, hosposiu, oczky czorneńki?
 : „To wid noczeńky, mij ty myleńky.“ :

Dywyt'sia gospodar, ta-j szczełynoju,
 : Szczo robyt' żownir z hospodynioju. : . . .

Dywyt'sia, dywyt'sia, ta wse karbuje;
 : Na swoju žinku druczok hotuje. :

No. 4.

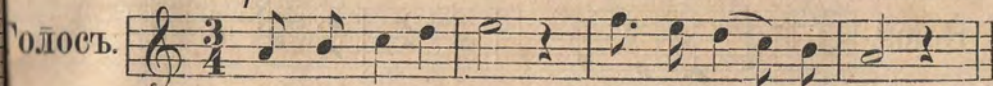
„Часъ до дому, часъ!“

Пісня зъ Подоля.

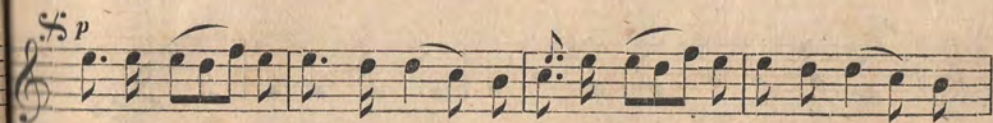
Голосъ і слова зє Зборніку Вацьлава зъ Олеска.

*Andante sostenuto.**f*

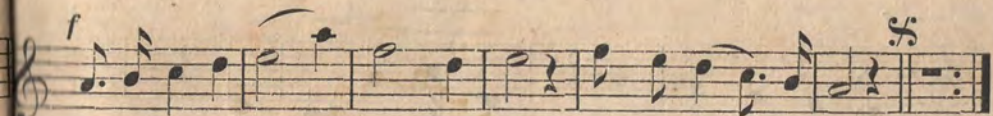
Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Часъ до до-му, часъ! часъ до до - му, часъ!

Бу-де ме - не мужъ мій би - ти, не-ма ко - му бо-ро-ни - ти;

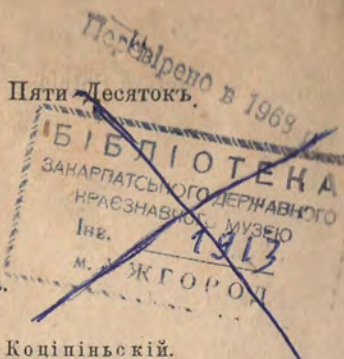
часъ до до-му, часъ; часъ, часъ, часъ! часъ до до - му, часъ!

Ізъ корчми іду,
 Якъ Бджола гуду,
 А за мною молодою,
 Ідуть хлѳпці чередою
 Въ цимбалочки бьють,
 Бьють, бьють, бьють,
 Въ цимбалочки бьють.

Ой ти, мужу мій!
 Відчини свій двір;
 Іде твоя милесенька
 Ізъ коршмонькі пьанесенька.
 Чи будешъ їй радъ,
 Радъ, радъ, радъ?
 Чи будешъ їй радъ?

Чи я ті не радъ,
 Ти мій виноградъ!
 Лягай зъ Богомъ, та проспися,
 А повставши поправися,
 То все буде въ ладъ,
 Въ ладъ, въ ладъ, въ ладъ!
 То все буде въ ладъ!

Комари гудуть
 Спати не дають;
 Накриюся зъ головою
 Ячминною соломою,
 Та най мене тнуть,
 Тнуть, тнуть, тнуть!
 Та най мене тнуть!

Persza Sotnia.

Piaty Desiatok

No. 5.

„Czas do domu czas!“

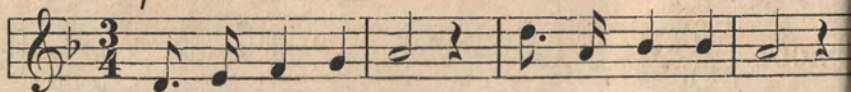
Piśnia z Ukrainy.

Hołos spiwau W. Podowski.

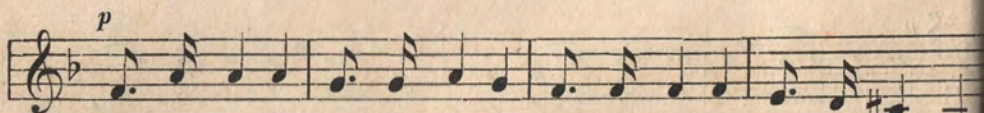
Moderato assai.

Spysau i perełozu pid muzyku Ant. Kocipiński.

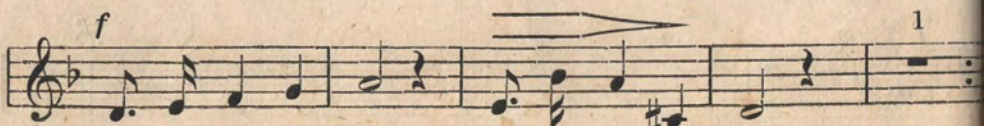
Hołos.

Czas do do - mu, czas! Za - ba - ry - ły nas;

bu - de me - ne ma - ty by - ty, ta - j ni - ko - mu bo - ro - ny - ty.

Czas do do - mu, czas! Za - ba - ry - ły nas.

Czas do domu, czas!

Zabaryły nas;

Bude mene maty byty,

Ta-j nikomu boronyty.

Czas do domu, czas!

Zabaryły nas.

Iszcze ne czas, ni!

Zabary try dni.

Nestyj, nestyj na porozi,

Łuczczcze w chati jak na wozu.

Iszcze ne czas, ni,

Zabary try dni!

No. 5.

„Часъ до дому, часъ!“

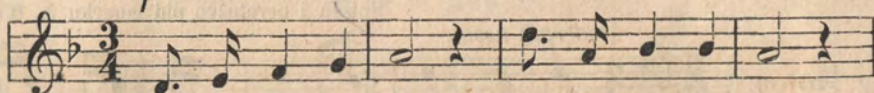
Пісня зъ України.

Голосъ співає В. Подовскій.

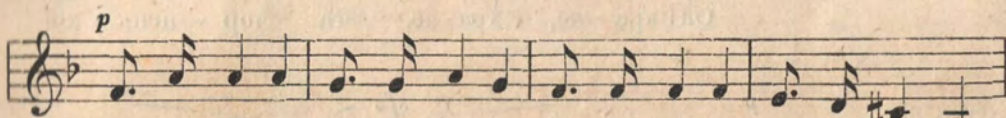
Moderato assai.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінскій.

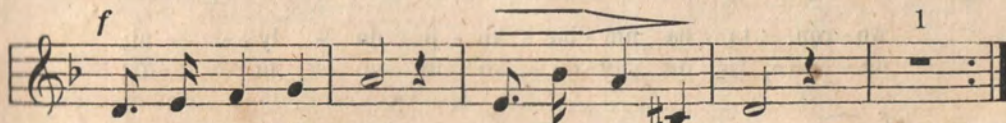
Голосъ.

Часъ до до - му, часъ! За - ба - ри - ли насъ;

бу - де ме - не ма - ти би - ти, та - й ні - ко - му бо - ро - ни - ти.

Часъ до до - му, часъ! За - ба - ри - ли насъ.

Часъ до дому, часъ!

Забарили насъ;

Буде мене мати бити,

Та-й нікому боронити.

Часъ до дому, часъ!

Забарили насъ.

Іще не часъ, ні!

Забари три дні.

Нестий, нестий на порозі.

Лучче вь хаті якъ на возі.

Іще не часъ, ні,

Забари три дні!

No. 6.

„Oj! kracze, kracze, ta czorneńkij woron.“

Dumka

(z pid Ekaterinosława.)

Hołos spiwau Torbanista.

Spisau i perełożyū pid muzyku A. Kocipiński.

Moderato assai.

Hołos.

Oj! kra - cze, kra - cze, ta czor - neń - kij
 Ой! кра - че, кра - че, та чор - нень - кий

wo - ron, ta na hłu - bo - ko - ji do - ły - - ni;
 во - ронъ, та на глӯ - бо - ко - йі до - ли - - ні;

o - j! pła - cze, pła - cze mo - ło - dyj ko -
 о - й пла - че, пла - че мо - ло - дий ко -

za - cze, po ne - szcza - sły - wo - ji ho - - dy - ni.
 за - че, по не - ща - сли - во - йі го - - ди - ні.

Oj! kracze, kracze czorneńkij woron, ta u łuzi nad wodoju;
 Oj! płacze, płacze mołodyj kozacze na konyku woronomu.

Woronyj koniu! hraij ty pido mnoju, ta rozbywaj tuhu moju;
 Oj! rozbyj tuhu, po temnomu łuhu, kozakowi mołodomu.

Oj! jide kozak ta dorożeńkoju, slizońkamy umywajetsia;
 Deś moja neńka, deś moja stareńka, ta za mnoju ubywajetsia!

No. 7.

„Ой! краче, краче, та чорненькій воронъ.“

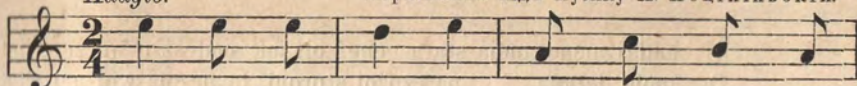
Думка.

Пісня зъ рукописі Н. А. Маркевича.

Adagio.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

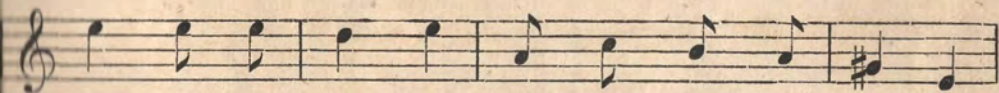
Голосъ.

Oj! kra - cze, kra - cze, ta czor - neń - kij
 Ой! кра - че, кра - че, та чор - нень - кій

wo - ron, ta u łu - zi nad wo - do - - ju;
 во - ронъ, та у лу - зі надъ во - до - - ю;

oj! pła - cze, pła - cze mo - ło - dyj ko - za - cze
 ой! пла - че, пла - че мо - ло - дий ко - за - че

nad bi - dno - ju ho - ło - wo - ju.
 надъ бі - дно - ю го - ло - во - ю.

Ой! краче, краче чорненькій воронъ, та у лузі надъ водою;
 Ой! плаче, плаче молодий козаче на конику вороному.

Вороний коню! грай ти підо мною, та розбивай тугу мою;
 Ой! розбий тугу, по темному лу́гу, козакові молодому.

Ой! йде козакъ та дороженькою, слізюньками умивається;
 Десь моя ненька, десь моя старенька, та за мною убивається!

Ta w nedilėnku rano-po-raneńku, jak szcze sonce ne schodyło;
Ta żalyła sia wsia moja rodyna, ta-j mene wyproważała.

Wyproważajesz, moja rodynońko! ta czy ne żal tobi bude,
Jak ja pojidu na tu Ukrainu, ta meży czużyji lude.

Oj! zhadaj mene, moja stara nene! sidajuczy ta obidaty:
„Deś moja detyna, . . . na czużoj storoni, ta bez witcia, ta bez maty.“

Oj! zhadaj mene, moja stara nene! oj! jak siadesz u weczери jisty:
„Deś moja detyna, . . . na czużoj storoni, ta ne ma wid nei wisty.“

Podobnyi słowa w Zborniku Żegota Pauli
II Cz. Str. 50.

Та вь неділеньку рано-по-раненьку, якъ ще сонце не сходило;
Та жайлилася вся моя родина, та-й мене випроважала.

Випроважаешъ, моя родинонько! та чи не жаль тобі буде,
Якъ я поїду, на ту Україну, та межі чужийі люде.

Ой! згадай мене, моя стара нене! сідаючи та обідати:

„Десь моя дитина, . . . на чужой стороні, та безъ вітця, та безъ мати.“

Ой! згадай мене, моя стара нене! ой! якъ сядешъ у вечери їсти:

„Десь моя дитина, . . . на чужой стороні, та не ма відъ неї вісти.“

Подобні слова вь Зборніку Жегога Паулі.

II. Ч. Стр. 50.

No. 8.

„A ja lublu Petrusia, ta-j skazaty boju sia.“

Szumka z Ukrainy.

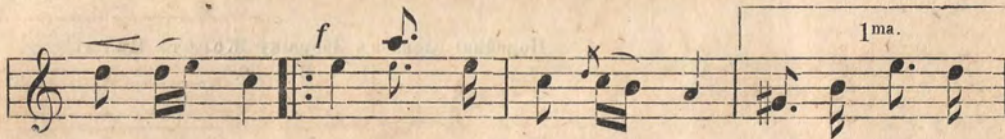
Hołos z rukopysi M. Wyhorniékoho.

Allegro moderato.

Perełožyŭ pid muzyku Ant. Kocipiński.

A ja lu - blu Pe - tru - sia, ta - j ska - za - ty

bo - ju sia; oj! ły - cho ne Pe - truś, bi - łe łyecz - ko,

czor - ny wus! bi - łe łyecz - ko, czor - ny wus!

Maty sia dohadała,
 Szczo-m Petrusia kochała;
 ; Oj! łycho ne Petruś,
 Biłe łyeczko, czorny wus! ;

Była mene matusia,
 Szczo ja lublu Petrusia:
 Oj! łycho & &.

Chocz ty mene maty whyj,
 Taki bude Petruś mij;
 Oj! łycho & &.

Jak ne baczu Petrusia,
 To wid witrū walū sia:
 Oj! łycho & &.

Jak pobaczu Petrusia,
 To pid boki beru sia:
 Oj! łycho & &.

No. 8.

„А я люблю Петруся, та-й сказати боюся.“

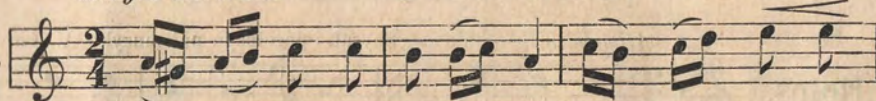
Шумка зь України.

Голосъ зь рукописі М. Вигорницького!

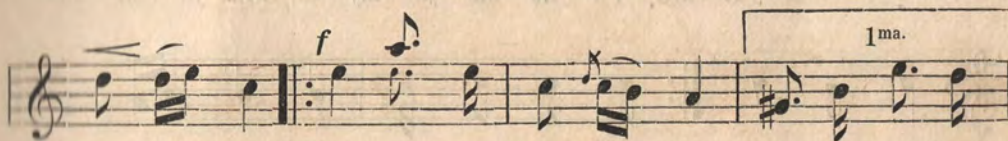
Allegro moderato.

Переложивъ підь музику А. Коціпінській.

Голосъ.

А я лю-блю Петру - ся, та-й ска - за - ти

бо - ю - ся; ой! ли - хо не Пе - трусь, бі - ле лич - ко,

чор - ний усь! бі - ле ли - чко, чор - ний усь!

Мати ся догадаля,
 Що-мъ Петруся кохала;
 Ой! лихо не Петрусь,
 Біле личко, чорний усь!;

Біла мене матуся,
 Що я люблю Петруся;
 Ой! лихо & &

Хочъ ти мене мати вбий,
 Такі буде Петрусь мій;
 Ой! лихо & &

Якъ не бачу Петруся,
 То відь вітру валюся;
 Ой! лихо & &

Якъ побачу Петруся,
 То підь боки беруся;
 Ой! лихо & &

No. 9.

„Ukraino moja myła.“*)

Dumka

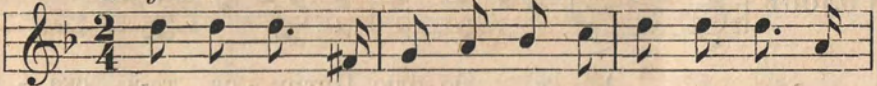
(z pid Cihkiweć nad Smotryczom.)

Hołos spiwau p. Manasterski.

Allegretto.

Spysau i perełožyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

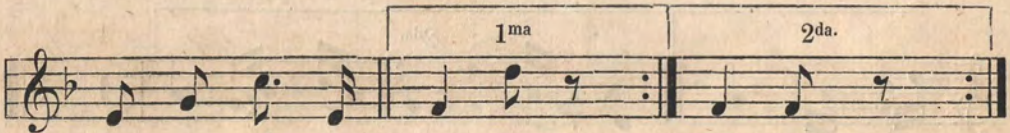
Hołos.

U - kra - i - no mo - ja my - ła, kra - ju pa - mia-

tly - wyj; tam ja lu - byŭ diw - czy - noń - ku,

tam ja buŭ szcza - sły - wyj; sły - wyj.

Żyŭ ja sobi ne dałeko wid swoj rodyny;
 |: Tam no tilko czerez riczku, do mojej diwczyny. :|

A jiej chata bileseńka, wysoki topoli;
 |: Tam ja swoj diwczynońci, howoryŭ do woli. :|

A teper ja łszyŭ sia sam jiden bez pary;
 |: Woźmu lulku i tiutiun pijdu u Husary. :|

A teper ja łszyŭ sia jak w poli byłyna;
 |: Dawno-b sia ja ożeńyŭ ko-b ne Ukraina. :|

*) Choť cia piśnia spysana z narodu, jidnakowo po hołosu i słowam možna sudyty, szczo wona ne dawno, i ne w narodi skomponowana.

No. 9.

„Україно моя мила.“*)

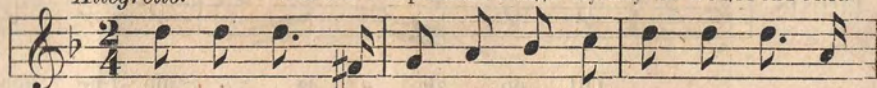
Думка

(зъ підъ Цілківецъ надъ Смотричомъ.)

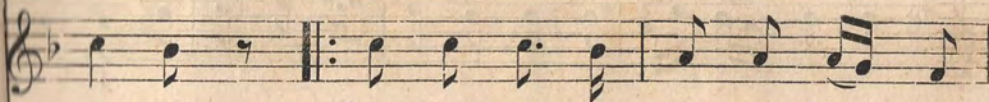
Голосъ співавъ п. Монастирскій.

Allegretto.

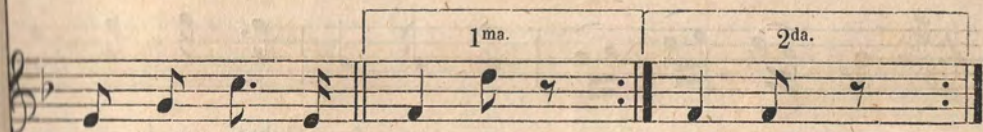
Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коцінінскій.

У - кра - і - но мо - я ми - ла, кра - ю па - мя -

тли - вий; тамъ я лю - бивъ дів - чи - нонь - ку,

тамъ я бувъ ща - слі - вий; слі - вий.

Живъ я собі не далеко відъ своєї родини;
: Тамъ по тілко черезъ річку, до моєї дівчини. :

А їй хата білесенька, високі тополі;
: Тамъ я свої дівчиноньці говоривъ до волі. :

А теперъ я лишивъ ся самъ йденъ безъ пари;
: Возьму люлку і тютюнъ, піду у Гусари. :

А теперъ я лишивъ ся якъ въ полі билина;
: Давно-бъ ся я оженивъ, ко-бъ не Україна. :

Хочъ ця пісня списана зъ народу, йднаково по голосу і словамъ можна судити, що вона
но і не въ пароді скомпонована.

No. 10.

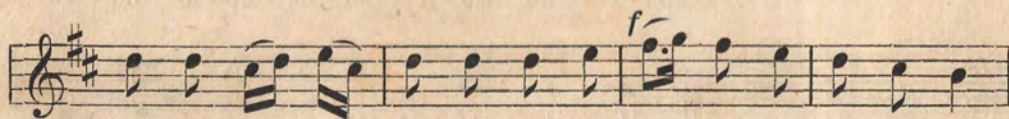
„Oj! posłała mene maty zełenoje żyto żaty.“

Pisnia Źeńciw.

Z Rukopysi N. A. Markiewicza.

Oj! po - sła - ła me - ne ma - ty

ze - łe - no - je ży - to ża - ty. Oj! nu - te ko - sa - ry,

szczo ne ra - no po - cza - ły; chot' ne ra - no

po - cza - ły, ta bo - ha - ńko u - tia - ły!

Oj! ja żyta ta ne żała,

W borożeńci proleżała;

Oj! nute kosary,

Szczo ne rano poczały;

Chot' ne rano poczały,

Ta bohańko utiały!

Najichały czuži zeńci.

Najszyły mene w borożeńci;

Oj! nute kosary & . & .

Zažuryła sia Kułyna,

Szczo nekoszena dołyna:

Oj! nute kosary & . & .

No. 10.

„Ой! послала мене мати зелене жито жати.“

Пісня Женьцівъ.

Зъ Рукописі Н. А. Маркевича.

Allegretto.

Волось.

Ой! по - сла - ла ме - не ма - ти

зе - ле - но - е жи - то жа - ти. Ой! ну - те, ко - са - ри,

що не ра - но по - ча - ли; хоть не ра - но

по - ча - ли, та ба - га - цько у - тя - ли!

Ой! я жита та не жа́ла,
 Въ борозеньці пролежала;
 Ой! нуте косари,
 Що не рано почали;
 Хоть не рано почали,
 Та багацько утя́ли!

Найіхали чужі женьці,
 Найшли мене въ борозеньці;
 Ой! нуте косари & &

Зажури́ла ся Ку́лина,
 Що некошена до́лина;
 Ой! нуте косари & &

Czerez twoji rusy kosy
 Wykosyły wsi pokosy;
 Oj! nute kosary & &

Czerez twoji czorny browy
 Wykosyły wsi dubrowy;
 Oj! nute kosary & &

Czerez twoji bily ruki,
 Wykosyły wze wsi luki;
 Oj! nute kosary & &

Czerez twoji bily łyci,
 Nema sina ni kopyci;
 Oj! nute kosary & &

I dołynu wykosyły,
 I Kułynu polubyły;
 Oj! nute kosary & &

Podobny słowa w Zborniku Żegota Pauli.
 Cz. I. Str. 58.

Черезъ твої русі коси
Викосили всі покоси;
Ой! нуте косари & &.

Черезъ твої чорні брови
Викосили всі дуброви;
Ой! нуте косари & &.

Черезъ твої білі руки,
Викосили вже всі луки;
Ой! нуте косари & &.

Черезъ твої білі лиці,
Нема сїна ні копиці;
Ой! нуте косари & &.

І долину викосили,
І Кулину полюбили;
Ой! нуте косари & &.

Подобні слова въ Зборніку Жегота Паулі.
Ч. I. Стр. 58.

w Lipsi, w druckarni Jul. Klinkhardta.